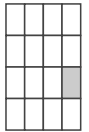

Narod bačen u slepu ulicu

Medij - Rubrika: VEČERNJE NOVOSTI - Kultura
Datum: Uto, 07/02/2012
Površina članka: 647cm2
Strana: 1

Zemlja: Srbija
Autor:
Deo: 1/2

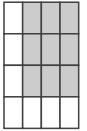

ПЕТАР БОЖОВИЋ, ГЛУМАЦ

**НАРОД
БАЧЕН
У СЛЕПУ
УЛИЦУ**

СТРАНА 14.

Medij - Rubrika: VEČERNJE NOVOSTI - Kultura
Datum: Uto, 07/02/2012
Površina članka: 647cm2
Strana: 14
Zemlja: Srbija
Autor:
Deo: 2/2

ПЕТАР БОЖОВИЋ О „ГОСПОДСКОЈ КРВИ“, ЦРНОГОРСКОМ ЈЕЗИКУ, ДУКЉАНИМА, МОРАЛУ, НВО...

ДВА ПРСТА ОБРАЗА

Пошћење је образ однело! Што се више истиче, мање га има

КОМАД „Господска крв“ Марка Каваје први пут је одигран 1955. године, али је после само четири извођења скинут с репертоара никшићког Народног позоришта уз образложење да „недовољно познаје и приказује развитак класних односа у Црној Гори“. Вечерас је исти наслов на репертоару УК „Вук“, а премијерно извођење већ је било у Херцег Новом, крајем прошле године. Овог пута представа, у режији Петра Божовића, није увредила ни

више истиче и о њему прича, мање га има.

● **О што се ради и у „Господској крви“?**

- Реч је о наивној и невинној ствари - неверству жене. Истина, данас је неверство постало право жена! Можда би вам невладине организације то боље објасиле, уз „право“ деце да бију родитеље, учитеље, бабе и деде. Оне нас уче шта све жене могу и шта све мушкарци морају да прећуте... На другој страни, људски живот је постао толико јефтин, захваљујући пре свега глобалним интересима. Као што у САД мораш да носиш двадесет долара у цепу да би одмах могао да их извадиш кад те на улици нападну, тако данас као земља не смеши да имаш никакав ресурс. Ако овде, не дај боже, откријемо нафту, одмах би нас бомбардовали! Морал није више проблем неког градског комитета већ светски. Све у интересу грађана. Отуд и њихово право да се мешају у унутрашња питања земаља и народа. То вам је нови вид империјализма, оно што би Брежњев некада у СССР назвао „колективна безбедност“.

● **У представи сје се бавили и језиком?**

- У Црној Гори, иако се велики број становника изјаснио да говори српски, власт је прогласила - матерњи. И додала два гласа која се у дијалекту употребљавају. Дакле, на основу четири-пет речи које знамо само нас неколицина, установљен је нови језик. Цела та удурма и напор скупо су коштали. Бачене су паре, а манипу-

ОКОЛО НАОКОЛО

- ЗА ове просторе историја ништа не значи. Још се гложимо око четника и партизана, још неки пугеви нису пробјени из идеолошких разлога. Па се иде од Берана, преко Рибаревине, Мојковца, до Колашина. Све окол, уместо Колашин - Беране.

ПАЖЉИВО СА НАШОМ СТАКЛЕНОМ БАШТОМ

- УБЕК сам био за државност Црне Горе. То је нормално, али немој да ми објашњаваш да сам Дукљанин! Због својих убеђења у многим црногорским позориштима нисам могао ни да играм, јер сам као у комунистичким временима имао „карактеристику“... Ова представа, иначе копродукција (УК „Вук“, Матица српска Црне Горе и Херцег

фест) добар је модел сарадње и будућност позоришта у све тежим временима. А култура вам је као стаклена башта: кад се једном угази и поломим, деценије су потребне да се поправи. Сетимо се само примера представе „Кад су цветале тикве“ и „црног таласа“ - колико је штете само то нанело нашем позоришту и филму.

“
Народ је бачен у слећу улици, али ће се враћати себи

власт, ни - Црногорце. Или су постали толерантнији, или после социјализма „класни односи“ нису ни битни, или разлога за узбуну никада није ни било...

- Има једна формулација ондашњег општинског комитета у којој се наводи да комад на неистинит начин приказује црногорски народ, односно морални лик Црногорца - објашњава Божовић. - Тада су осудили „каљање лика“, али гледајући целу ствар са ове раздалнице, таква ствар више не може ни да се укаља. Радило се о образу и поштењу који су извргнути руглу. А поштење, као једна од моралних норми, највише је образа однело! Што се

лашца језиком још је један од маријетлука и начина завајања народа. Језик је, дакле, постао јефтина роба, артикл у робној кући који ће се нудити уместо кукура на каси. У том светлу, глумцима сам рекао да у представи говоре како год хоће! Они су са својим способностима направили папазанију од језика која не смета. Више се дијалекти и не уче.

Многи их у Црној Гори не знају, па сви помало говоре „подгорички“.

● **Како се у новим околностима налази ствара Црна Гора?**

- Мени се она стара више допадала. Ова нова је ствар психолога и социолога.

А Црну Гору би требало сачувати као најлепше парче земље на планети, с толико природних различитости на малом простору. Некад смо били једна кућа у којој се све знало... Питам ја једног човека, који нисистира да је Дукљанин, како то да не постоји ни једна народна песма о Дукљанину за којим народ жали, као за Бајом Пивљанином или Блажом Бошковићем? Дукљанин се наљутио, устао и отишао. Доуше, о „Дукљанима“ више нико у Црној Гори сада и не говори.

“
Данас је неверствено постојало јправо жена!

● **Да ли су се још у неким „енклавама“ сачувале традиционалне вредности којима се некад поносила земља?**

- Јесте. У забитима, тамо где нема асфалта... Кад је руска мафија покупувала куће и земљишта, отишло је и оних последњих два прста образа. Надам се да ће млада генерација бити свеснија, да ће се окренути себи и видети да живи у једној дивној земљи, где на тридесет километара постоји планина, море, језеро. Да ће умети да је воле и у њој уживају, уместо да седе по бусијама. Не може се заувек живети од шверца. ■

Вукчица СТРУГАР
Фото Војслав ДАНИЛОВ

